

An inconvenient truth? Fast forward for CO₂ footprint!

Op een mistige woensdagavond in februari 2007, rijd ik met een milieubewuste collega 300 kilometer om tijdens een alumni-bijeenkomst van de TU Eindhoven te gaan kijken naar de film van Al Gore. Ondanks dat ik door mijn college luchtverontreiniging uit 1993 van prof. Brasser en dr. Zeedijk geen nieuwe feiten hoor die avond, komt de film wel binnen. Wat geeft mij de “Greenpeace”-klap? Het beeld van het kolkende smeltwater op de Groenlandse ijskap staat op mijn netvlies gebrand. Tegelijkertijd erger ik me aan het ontbreken van genuanceerde details ondermeer over zonnevlek activiteit en het typisch Amerikaans media geweld in de film. De boodschap is me echter heel helder, er is zwaar technisch inhoudelijk geschut nodig om het CO₂ probleem aan te pakken, geen tel te verliezen. Het is nuttig om de film met familie, vrienden en collega's te bespreken, maar hoe nu dit bewustzijn om te zetten in positieve actie in plaats van te verzanden in pessimistisch Gorisme?

Op een zonovergoten dinsdagavond in juni 2008 zijn we namens het NPT-bestuur (Nederlandse Proces Technologen) samen met 25 studenten chemische technologie uit Delft, Eindhoven en Enschede te gast bij Akzo Nobel Base Chemicals in Amersfoort. Vanuit NPT heb ik samen met Eline Hermens van OSTS (Overleg Scheikundig Technologische Studievereniging) het idee opgevat om een workshop te organiseren over carbon strategy. Bij Akzo Nobel blijkt over CO₂ beleid een enorm gedachteproces op gang te zijn gebracht, dat graag met ons gedeeld wordt in de vorm van een interactieve workshop. Na een korte presentatie van NPT over het streven om onderwerpen van maatschappelijk belang onder de aandacht te brengen binnen de procestechnologen gemeenschap, volgt een uitleg over de case study door Jos Keurentjes van Akzo Nobel. Daarna worden de studenten in groepen aan het werk gezet om zelf te ontdekken hoe enorm complex carbon strategy is. Al snel vraagt men zich af hoe CO₂-emissies te meten en wat life cycle assesment behelst. Ondersteund door de expertise van Akzo Nobel, komen de studenten tot inzicht dat niet alleen productieprocessen maar ook grondstoffen en levensduur van producten meegenomen dienen te worden in analyse van de CO₂ belasting. Tijdens de plenaire terugkoppeling presenteert elke groep de bevindingen, waarbij een levendige discussie ontstaat, ook tussen de verschillende studentgroepen. Niet alleen de technische aanpak komt aan bod, maar er is ook aandacht voor economische aspecten en communicatie zoals een CO₂ footprint op producten. Ondanks dat het zorgvuldig toepassen van de CO₂ footprint nog veel voeten in aarde heeft, geeft dit label de consument de mogelijkheid om bewust voor duurzaamheid te kiezen zonder vermoeid te worden met de complexe details erachter.

Om terug te komen op mijn vraag hoe de CO₂ problematiek op actieve wijze aan te pakken, Akzo Nobel geeft het goede voorbeeld in het ontwikkelen van een CO₂ strategie op technisch inhoudelijke gronden, waarbij niet vergeten wordt dat hierbij een heel nieuw economisch systeem en een politieke lobby ontstaan. Namens NPT en OSTS kijk ik terug op een zeer geslaagde workshop carbon strategy, waarvoor dank aan het team van Akzo Nobel Base Chemicals.

Maartje Kemmere, NPT bestuur

secretaris@nederlandseprocestechnologen.nl
www.nederlandseprocestechnologen.nl

Caption bij foto's:

Impressie van de NPT/OSTS workshop over Carbon Strategy bij Akzo Nobel Base Chemicals te Amersfoort op 3 juni 2008.